

Zvrst: Ljudska balada

Pesem pripoveduje o mladem Verjanku in njegovi izdajalski materi, ki se po smrti Verjankovega očeta in brata omoži z njunim morilcem Rošlinom. Da bi Verjanko ne nasledil imetja umrlega očeta, mati nagovori Rošlina, naj ga počaka v zasedi pri mrzlem studencu, kamor bo sina poslala pod pretvezo, da ji prinese zdravilno vodo, ki jo bo ozdravila hude bolezni, ki jo zaigra. Verjanko pa sliši njun dogovor in Rošlina ustrelji z puško (flintico - mušketo) ter si v kanglico nalije njegove krvi, ki jo namesto vode prinese materi.

»Oh, kaj čva, kak čva, lub moj sin,
ti si premlad za oženit,
jaz sem prestara za moža vzet.«
»Le vzemite, mati, moža, katerga čte,
le Rošlina hudga ne.
Rošlin je sovražnik moj,
kir mi je očeta, bratca ubil,
še se mu jez komaj ušel.«

Mati nej nič marala,
vzela je Rošlina hudega.
Zvečer sta šla v kamro spat,
Verjanko je šel pod okno stat.
Mati pravi: »Oj, oj lepo blagó!
Kaj nuca, k pojde na razdejl!
Kaj ti pravim, lub moj mož,
ti pojdeš v črno goro za bukuv stat,
boš ubil mladega Verjankota.«
Verjanko je pa pod oknom stal.
»Oh, kaj ti pravim, prelub moj mož,
jez se bom trdno bolna sturila,
de prej zdrava ne bom,
de bom pila s črne goré vodo.
Moj sin me še nikdar preobogal nej.«

»Kaj vam pravim, mati moja!
Zakaj vi tak dolgo ležate?«
»Jez prej zdrava ne bom,
de bom pila s črne goré vodó.«
V roke je vzel kangelco,
k sebi je perpasal sablico,
na ramo je dejl flintico.
»Kaj boš imel orožjé,
saj so gore mirné.«
»Obena tica nej brez perutja,
tud jez ne bom brez orožja.«

Pride u črno goró za bukviso,
k sebi pritisne flintico,
ubil je Rošlina hudega.
Natočil je frišne krvi:
»Nate, mati, pijte vodo s črne goré!
Ste želejli piti moj kri,
zdaj boste pa pili Rošlinovo.«